

TOTĀ•LNĀ• VYMĀ•VĀ•NĀ• MOZKĀ®?

ĀšterĀ½, 12 bĀ™ezen 2019

Ano. Po pĀ™eĀ•tenĀ- tohoto textu moĀ¾nĀ; IĀ©pe pochopĀ-te, jak se to dnes dĀĵlĀ; j. V modernĀ- historii nemĀjme k podobnĀ pohybu nĀ;rodĀĀ, kterĀ½ uĀ¾ pĀ; r let zaĀ¾Ā-vĀ; j Evropa, paralelu, proto je tĀ™eba pouĀ¾Ā-t nomenklaturu starĀ;Ā-ch dĀĵjin migraĀ•nĀ- krizi, ale o nĀ;jezd muslimĀĀ. Spisovatel a historik Vlastimil VondruĀ;ka ve svĀ©m zamyĀ;lenĀ- upozorĀĵuje na to, jak hanebnĀĵ se zachĀ; zĀ- s fakty a logikou, jak demagogicky se pouĀ¾Ā-vajĀ- pojmy jako nepĀ™izpĀĀ-sobivĀ- Ā•i migraĀ•nĀ- jak se dĀ-ky tomu dĀ; obecnĀ© mĀ-nĀĵnĀ- zmanipulovat.

Nejde o migraĀ•nĀ- krizi, ale nĀ;jezd hord, kterĀ© u nĀ; s nemajĀ- co dĀĵlat

A Ā•Ā-m zaĀ•Ā-t jinĀ½m neĀ¾ slovy â€žmigraĀ•nĀ- krizeâ€œ. Slovo krize se pouĀ¾Ā-vĀ; j pro rĀ-znĀ© problĀ©my, aĀŷ uĀ¾ jde o stav po Ā¾ivelnĀ- katastrofĀĵ nebo o hospodĀ;Ā™skou cyklickou krizi. KrizĀ- je zlomovĀ½ stav pacienta nebo neshoda v manĀ¾elstvĀ-. Je to vĀ;jak vĀ¾dy nĀĵco, co vznikĀ; vĀ-ce Ā•i mĀ©nĀĵ nezĀ;visle na nĀ;Ā- vĀ-li. Slovy â€žmigraĀ•nĀ- krizeâ€œ se tak politici snaĀ¾Ā- navodit dojem, Ā¾e jde o proces, kterĀ½ se dĀĵje mimo nĀ; s a my se mu musĀ-me podvolit (stejnĀĵ jako se podvolĀ-me zemĀĵtĀ™esenĀ- nebo krachu na burze).

JenĀ¾e

to je leĀ¾! Tahle udĀ;lost nenĀ- krize, protoĀ¾e my ji Ā™eĀ; jit mĀĀeme! Je to pustĀ½ nĀ;jezd hord, kterĀ© nemajĀ- na nĀ;jem Ā°zemĀ- legitimnĀĵ co dĀĵlat. JistĀĵ, existujĀ- i ohledy humanitĀ;nĀ-, ale ty se musejĀ- Ā™eĀ; jit vĀ¾dycky v rĀ;jmci zĀ;jkonĀĀ danĀ© zemĀĵ a pĀ™i respektovĀ;nĀ- suverenity jejĀ-ch hranic. Cokoli jinĀ©ho je zvĀĵle (a neohĀ;nĀ;jme se vnucenĀ½mi mezinĀ;rodnĀ-mi pakty a Ā°mluvami, jsou-li navĀ-c v rozporu s nĀ;Ā- Ā°stavou). PĀ™Ā-liv migrantĀĀ nenĀ- krize, je to vĀ½sledek neschopnosti bruselskĀ½ch vlĀ;dnoucĀ-ch elit plnit povinnosti, kterĀ© jako sprĀ;jvci Evropy majĀ-. Nikdo dnes nechrĀ;nĀ- evropskĀ© hranice, vedou se jen nekoneĀ•nĀ© Ā¾vĀ; jsty, Ā¾e je to tĀ™eba udĀĵlat. AĀŷ uĀ¾ nĀĵmeckĀ; kanclĀ©Ā™ka stoupence islĀ;mu pozvala, Ā•i nikoli, nemajĀ- tu legitimnĀĵ co dĀĵlat a pĀ™ekroĀ•enĀ- nĀ;jich hranic je trestnĀ½ Ā°in.

SkuteĀ•nĀ; migrace je ve skuteĀ•nosti nĀĵco, co mĀ; j jistĀ½ zĀ;jkonnĀ½ nebo alespoĀĀ° hospodĀ;Ā™skĀ½ rĀ;jmec. PĀ™istĀĵ hoválec musĀ- Ā¾Ā;jdat o legalizaci pobytu, musĀ- se v novĀ© zemi pĀ™izpĀĀ-sobit, musĀ- v nĀ- pracovat a uĀ¾Āvit sebe a svou rodinu. Nic z toho pĀ™michĀ;zejĀ-cĀ- hordy neplnĀ-, nerespektujĀ- a nejsou toho ani potenciĀ;nĀĵ schopny. V modernĀ- historii nemĀjme k podobnĀ©mu pohybu nĀ;rodĀĀ paralelu, proto je tĀ™eba pouĀ¾Ā-t nomenklaturu starĀ;Ā-ch dĀĵjin. Nejde o migraĀ•nĀ- krizi, ale o nĀ;jezd muslimĀĀ.

ZniĀ•Ā- byt, obsadĀ- cizĀ- objekt, krade, ale je jen nepĀ™izpĀĀ-sobivĀ½

StejnĀĵ

fatĀ;lnĀĵ se dnes pracuje s pojmem â€žnepĀ™izpĀĀ-sobivĀ½â€œ. ZĀ;jkon stanovĀ- jasnĀĵ, Ā¾e Ā•lovĀĵ k buĀ• bezĀ°honnĀ½, protoĀ¾e zĀ;jkony plnĀ-, nebo je zloĀ•inec, pĀ™Ā-padnĀĵ podle vĀ;Ā¾nosti pĀ™estupku pachatel, neboĀŷ zĀ;jkony a pĀ™edpisy poruĀ;uje. Co je to nepĀ™izpĀĀ-sobivĀ½? Ā°lovĀĵ, kterĀ½ se rozhodne, Ā¾e nĀĵkterĀ© zĀ;jkony a normy dodrĀ¾ovat nebude. Dostane byt, ale zniĀ•Ā- ho. VĀ;jme se do cizĀ-ho objektu a ve jmĀ©nu svĀ½ch uĀ;lehtilĀ½ch myĀ;lenek ho obsadĀ-. Na ulicĀ-ch dĀĵlĀ; nepoĀ™Ā;dek, v noci hluk, pĀ;chĀ; drobnĀ© krĀ;deĀ¾e, nechce pracovat. To vĀ;je se dnes oznaĀ;uje jako nepĀ™izpĀĀ-sobivost. ProĀ•, vĀ¾dyĀŷ kaĀ¾dĀ½, kdo tohle dĀĵlĀ; j, je pĀ™ece v dikci zĀ;jkona pachatel nebo zloĀ•inec. Politici a mediĀ;nĀ-

komentář to má být snad nevědomá? Pak by si měli zopakovat základy práva.

Stejně tak je podivné, aby se různé skupiny společnosti přejmenovávaly podle aktuální situace. Přitom nedávkou lety se vedly různé polemiky na téma, jak haněbní je česká komunistická strana, protože se odmítají přejmenovat (navzdory tomu, že propagace komunismu byla základem prohlášená za trestnou a "typická právní Kocourkov). Komunisté věrni revolučnímu snu na své barikádě vytrvali a komunisty podle názvu zůstali. Zachovali se rozhodně seriálně, jak cikáni (historicky nazýváni doloženi již ve 14. století), kteří nedávali rozhodnou firmu vyměnili za označení - "Rom". Přiznávají se, že neznají národ, která by se po staletích existence přejmenoval jen proto, že se mu jeho označení nezdá dostatečně dobré. A bude zpochybné, tohle slovo (ono už vlastně je tím, jak ochotně se přejmenová sluhův cíť etnické menšiny přizpůsobují), najdou si třeba jiná označení.

Přemýšleli nemohli polemizovat o "migrační krizi", museli se chopit zbraní.

Přemýšleli jste, kdo vlastně je "sociální", nebo dokonce "sociálně slabší"? Hledal jsem na stránkách na jejich instituci, ale ani na marxistickém ministerstvu není definice, kdo to vlastně je. V jejich se však tím pojmem ohánějí. Takové termíny jsou na nic, protože nikdo nepřijde, nechápe, co exaktně znamenají. Označují totiž to, co se hodí politikům, odborníkům a aktivistům. Buďme však jazykově korektní. Ve společnosti existují lidé bohatí a chudí. Je-li někdo chudší, má smůlu. Nicméně podle křesťanství chudoba cti netratí. Navíc každá chudší má šanci zbohatnout, pokud se bude snažit. Nebo pokud bude máti štěstí. Šijeme v době pokrokové, která chudobu nepřipouští. V jejich bohatí ovšem bývá nemohou.

Dávat peníze na chudé, to se jaksí nenosí. Ale na sociální, potěbné? Kdo by mohl odmítnout pomáhat potěbně? Mimochodem, potěbné je ve své podstatě každá láska v této zemi. Soused má jaguira, ale já ne. Jsem potěbné, protože bych ho chtěl taky. Být potěbné je psychologicky nebezpečné, je to slovo politicky nabubělé a přizdné. Být chudší nebo bohatší je však označení jasné, srozumitelné a z hlediska reality správné.

Pokud chceme tuhle společnost napravit, je třeba říkat pravdu. A to znamená označovat věci správně, neskrývat nepřátelství skutečnosti za balast eufemismů. O tom, co sdělujeme, musíme rozhodovat věcně, správnost, a nikoli politická korektnost, jemnocit a osobní ambice. Na všechny je a stavy společnosti máme provést přeměny, nevytvářejme nové.

Český jazyk je mimořádně bohatý, používáme jen ty obraty, které jsou známé po staletí. Pak se rozhodně budeme na své dávat řeči a jednat pragmatičtěji. Protože naši přemýšleli nemohli polemizovat o "migrační krizi", museli se chopit zbraní a bránit svou svobodu a majetek.

Mimochodem, obrat "zbránit svou zemi", věru a majetek není urážkou! Ale dokážete to dnes ještě někdo? Vyrostly nám tedy generace "mužáci", které neumí vystupovat ani z prahu, mimo jiné proto, že nevědomá, co to je. Hrdinové jsou jenom u počítačů, ale jinak jsou to věřící srbí, než dříve držiteli tzv. modréch knížek. Kdo za to má a jak to napravíme? Jsme možná jediný národ, který vychovává nové generace absolutně bez vztahu k vlasti, státnímu nebo národnímu majetku a jakámkoliv duchovním hodnotám, bez ohledu k autoritám, k děním, zkušenostem starších generací a věc ke státní.

A to je opravdu smutné.

VLASTIMIL VONDRUŠKA